

Sygn. akt I ACa 19/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Marzena Konsek-Bitkowska

Sędzia SA – Zbigniew Stefan Cendrowski

Sędzia SA – Roman Dzięczek /spr./

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Foltak

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2012 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) Sp. z o.o. we W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 12 sierpnia 2011 r. sygn. akt X GC 416/10

1. oddala apelację,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 19/12

UZASADNIENIE

A. J. wnosił o zasądzenie od pozwanego kwoty 112 400 zł wskazując, że jest to wynagrodzenie za usługi marketingowe świadczone na rzecz pozwanego od sierpnia 2008 r. do września 2009 r.

Pozwana Spółka z o.o. (...) z siedzibą we W. (dalej – Spółka) wnosila w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym o oddalenie powództwa kwestionując istnienie pomiędzy stronami umowy o świadczenie usług marketingowych.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

Ustalił przy tym, że powód jest przedsiębiorcą, którego łączyła z prezesem pozwanej Spółki – (...), przyjaźń.

J. H. wykorzystując swoje międzynarodowe kontakty promował za granicą produkty oferowane przez powoda, pomagając mu znaleźć nowego rynku zbytu dla jego produktów.

Nadto, pozwana Spółka udzieliła powodowi pożyczki, która nie została spłacona, co miało ten skutek, że zawisł między stronami spór sądowy zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie X GC 76/10 zasądającym kwotę 116 000 zł wraz odsetkami od A. J. na rzecz Spółki.

W dniu 2 kwietnia 2010 r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT na kwotę 112 240 zł wskazując, że jest to należność za świadczone na rzecz pozwanej usługi marketingowe w okresie od sierpnia 2008 r. do września 2009 r.

Pozwana nie przyjęła faktury twierdząc, że powód nie wykonywał żadnych usług na rzecz pozwanej i że żadna usługa nie była mu zlecona przez pozwaną.

Sąd Okręgowy nie dał wiary powodowi, że łączył go jakikolwiek stosunek umowny z pozwaną, w szczególności w zakresie świadczenia usług marketingowych. Sama faktura była tu niedostateczna, a korespondencja e-mailowa nie wskazuje, że pozwana zlecała powodowi jakiegokolwiek usługi marketingowe. Nadto – zdaniem Sądu pierwszej instancji – powód nie wyjaśnił sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty; wytknął też powodowi, że ten wewnętrznie sprzecznie wyjaśnia, za jaki okres (świadczonych usług) dochodzi wynagrodzenia.

Sąd uznał, że J. H. promował grzecznościowo produkty powoda z uwagi na łączące ich bliskie stosunki przyjacielskie. Nie była zaś stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami ani co do usług marketingowych, ani w zakresie doradztwa.

Powód korzystał na zasadzie użyczenia z samochodu należącego do J. H., a zatem jeśli poniósł wydatek na jego ubezpieczenie, to był to jego obowiązek.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do przedłożonego spisu kosztów.

Od tego orzeczenia w całości apelację wniósł powód. Zarzucił Sądowi Okręgowemu błąd w ustaleniach faktycznych i wadliwe uznanie, że nie łączył strony żaden stosunek zobowiązaniowy.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie ma uzasadnionych podstaw.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu, które odniosło się do wszystkich dowodów w sprawie wyjaśnił, dlaczego dał wiarę przesłanej pozwanej, a nie powodowi. Odniósł się zarówno do sprzeczności i niekonsekwencji w stanowisku powodowa, jak i do niewątpliwiej koincydencji działania powoda w niniejszej sprawie ze sprawą o zwrot pożyczki.

Sąd pierwszej instancji szeroko umotywowował swoje stanowisko i odniósł się do wszystkich podnoszonych przez powoda okoliczności. Nie naruszył więc ani art. 328 § 2 k.p.c. jak i art. 233 § 1 k.p.c.

Dokonana ocena dowodów, oparta na ocenie wiarygodności zeznań stron oraz ocenie dokumentów – faktury i korespondencji e-mailowej, została uczyniona przekonywująco, zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego, logicznie i wszechstronnie – z odniesieniem do całego spektrum okoliczności. Rozumowanie Sądu (sędziego) jest możliwe do skontrolowania, co jest warunkiem uznania swobody, a nie wyrazem dowolności; por. m.in. wyrok SN z dnia 8 sierpnia 1967 r., I CR 58/67, LEX nr 6204.

Reasumując, Sąd drugiej instancji uznaje poczynione ustalenia Sądu Okręgowego za prawidłowe i przyjmuje je za podstawę swego rozstrzygnięcia. Ma to ten skutek, że nie sposób uznać, że strony łączyła umowa odpłatna, na podstawie której powód miał świadczyć usługi marketingowe dla pozwanej.

Zgłoszone przez powoda na etapie postępowania apelacyjnego dowody były spóźnione (art. 381 k.p.c.) i jako takie podlegały oddaleniu. Dowód z umowy pożyczki został zaś wcześniej dopuszczony – przez Sąd pierwszej instancji (k. 151 i k. 69 akt).

Sąd Okręgowy szeroki umotywował swe stanowisko, a apelacja powoda nie przedstawiła rzeczowych zarzutów zarówno co do oceny dowodów, jak poczynionych ustaleń; Sąd Apelacyjny w całości podziela tę ocenę. W każdym razie powód nie zdołał udowodnić, że łączyła strony odpłatna umowa o świadczenie przez niego usług marketingowych.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd drugiej instancji orzekł na podstawie art. 108 § 1 i art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. przyznając pozwanej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w stawce minimalnej przewidzianej dla danej wartości zaskarżenia.